

Södermanlands-Nerikes Nation
Majhälsning till landsmännen 2020. Årgång 93.

Innehåll

Kära Södermanland-Neriking!	3
Från höst till höst	4
Från vår till vår	7
Nationens ekonomi 2019	13
”Vi visste knappt att det skulle vara roligt”	15
Porträtt av Per Ström	18
Blev nationens inspektör felaktigt dömd? Biskopsval med anonyma brev....	21
In memoriam	27
Ämbetsförteckning hösten 2019 och våren 2020	30

Majhälsning till landsmännen startade 1928. Den utges sedan 1974 av Södermanlands-Nerikes nations seniorförening. Register för tidigare årgångar finns i Majhälsning 1937, 1947, 1957, 1967, 1982, 1992, 2002 och 2012.

Majhälsningen distribueras
genom Södermanlands-Nerikes
nation

S:t Olofsgatan 16

753 12 Uppsala

Tel. 018-15 40 60

E-post: info@snerikes.se

Seniorföreningen finns förstås på Facebook; följ oss gärna!

Seniorföreningens styrelse

Ordförande

Kristina Furusten

Ledamöter

Caroline Burén

Niklas Clarkson

Johanna Ingvarsson

Birger Kristiansson

Monica Landmark

Annika Otterstedt

Charlotte Tarschys

Fredrik Åqvist

Wilbrand

Inspektor

Per Ström

Förste kurator

Erik Ödmann

Alumnsamordnare

Georg Holmén

Redaktörer

Morgan Malm

Tove Åkerrén

Seniorföreningen är öppen för nya och gamla medlemmar samt andra intresserade gynnare av nationen. Detta betyder, kära Södermanland-Neriking, att just Du kan uppmana de vänner som gärna följer med på nationens fester att gå med! Föreningens bankgiro är 5613-0032. Avgiften för ständigt medlemskap är 700 kr.

Kära Södermanland-Neriking!

Utanför slår oktoberregnet mot fönsterblecket. 2020 blev inte året vi hade väntat oss. Tjugotalet slog än en gång till med en pandemi som har ställt mycket på ända och som har förändrat villkoren för våra liv, obestriddligen på kort tid, sannolikt också på längre tid. Nationens förste kurator emeritus redogör i denna Majhälsning (vilket vi envisas med att kalla den, för någon ordning måste det ändå vara) för hur våren 2020 påverkade nationen. Det är ett faktum att inspektorsskiftesbalen, *På Madagaskars* jubileum, valborgsfirandet, majmiddagen och vårbalen ställdes in. Även höstens verksamhet har påverkats och i skrivande stund är Uppsala hårt drabbat av Covid-19. Redaktionen har dock till sist fått ordning på tillvaron och kan härmed presentera några alster som kanske kan skänka en stunds glädje i isoleringen och väcka till liv minnen från någon majmiddag Uppsalas vackraste festsal, i världens finaste nationshus, med dukade långbord, vårsolens glans, glada studenter, spirituella tal, baksmällan från sista april, studentmössor, sång och spex, kottkrig och trappsexa. Om vi sluter ögonen och lyssnar tillräckligt uppmärksamt, kan vi då inte höra tonerna från Hornboskapen? Med musik manar de oss att marschera uppför trappan och intaga våra platser. Alldeles strax ska ljudet från klubbmästarnas malmklocka genljuda i salen. Vi hälsas välkomna och sånganförelaren tar upp ”Uschimeja”. Kan ni höra det? Om bara ett halvår är det förhoppningsvis dags igen. Ses vi då?

Morgan Malm & Tove Åkerrén

Redaktörer

Från höst till höst

av Seniorföreningens tidigare ordförande Peder Johnson

“Livet kan bare forstås baklengs, men det må leves forlengs”, skrev S. Kirkegaard (icke att förväxla med vår bortgångne nationskamrat Peter Kierkegaard, som även han strösslade med bra one-liners, typ ”nykter, men förväntansfull”). Ett år har passerat och det ankommer på mig att från Seniorföreningens perspektiv sammanfatta detta år.

Denna betraktelse och Seniorföreningens årsur börjar och slutar likt midsommarafton oregelbundet i datum men likt denna högtid följer vi solåret; i vårt fall tredje lördagen efter höstdagjämningen, med vårt årsmöte och höstgasquen. Mina känslor inför denna vår nyårsafton förde tankarna till Kierkegaards citat från ovan: ”nykter men förväntansfull!”. Sedvanligt, för att garantera medlemmarnas välvilja på årsmötet, så inleds dessa numera med kaffe, punsch och prinsesstårta.

Till nya medlemmar i styrelsen valdes Herr Niklas Clarkson, tidigare bl.a. HB-anförare, och den koncentrerat utmärka lq emerita Frk. Johanna Ingvarsson. Herrarna Rolf Bergström och Christer Henriksén omvaldes, samtliga på två år. Vår tidigare ordförande Fru Monika Landmark valdes på ett år, detta var ett fyllnadsval. Herrarna Jonas Karlson Bobits och Mikael Zaar valdes till valnämndsledamöter. Herrarna Mats Eriksson och Edvard Scheele omvaldes som revisorer; valnämnd och revisorer sitter på ett år. Från och med detta årsmöte är det inte möjligt att betala sitt medlemskap årsvis, nu finns endast livstidsmedlemskap. Styrelsen fick återigen ansvarsfrihet, vilket ju alltid känns lättande.

De flesta såg sig föranledda att fördriva tiden efter mötet, före drinken, med en punsch till. Drinken serverades, sorlet steg och när förväntningarna var på topp drog då HB äntligen igång med trappmarschen ”and the race was on”. För att garantera en lyckad start så bjöd Seniorföreningen på första snapsen. Middagen var som vanligt utmärkt och förlöpte smidigt. Den genomgång vi numera har med klubbmästare, hovmästare och kök före kalaset hjälper kanske till.

Dubbla körer, spex och förstås HB garanterade en furstlig underhållning. Dessa middagar är verkligen något helt fantastiskt. Att tillsammans med nationskamrater från många epoker få bänka sig i vår vackra festsal, dukad med levande ljus, nationssporslin och lilleservetter är ett privilegium. Kanske är det som Gösta Knutsson en gång blixtnabbt replikerade på frågan, när är man som lyckligast? – ”efter andra snapsen när man väntar på

den tredje!”. Åtminstone jag kan skriva under på detta. Efter middagen blev det styrdans med Uppsala Big Band samt samling vid pumpen. Den numera traditionsenliga bussen förde några av veteranerna tillbaka till Stockholm, med den likaså traditionelle advokaten Ivarssons bussunderhållning med ögonblicksbilder och reminiscenser från ett färggrant liv.

Peder Johnson på väg till sin sista höstgasque som föreningens ordförande.

Vintern kom, med denna luciagasquen, och än en gång donerade Seniorföreningen en julgran till nationens gasque. Raskt var vintern över och så var då äntligen våren här, och en för föreningen ny umgängesform etablerades i Stockholm: after work-öl, där även de arbetsbefriade var välkomna. Nåväl, evenemanget löpte av i Huvudstaden den 14 mars å restaurang Matrosen på Skeppsbron. Denna fick fungera som nationsfilial för en kväll och det gjorde den bra. Succén var monumental, hur man än mäter denna. Flera generationer var närvarade, från Hans Corell till idag aktiva nationskamrater. Ett sextiotal mötte upp. Då lokuset serverar smörrebröd var det en och annan som tog sig en snaps och Uschiameja skullade i vårkvällen. Det hela avrundades vid 22-tiden. En del ville runda av det ytterligare men det är en annan historia.

Sommaren kom och gick – den varmaste och torraste i mannaminne med stora skogsbränder i bl.a. Västmanland men vår Herre, eller vem det nu var, höll en skyddande hand över våra vackra landskap. Snallt ställdes

traditionsenligt in, men kommer det en inbjudan till hösten 2020 så tänker i alla fall jag åka. Vårens succé med en after work-öl i huvudstaden följdes upp med en till. Denna gång den 1 september på samma lokal. Succén stod inte den förra efter. Landsmän och landsmaninnor i förskingringen hade letat sig dit från öst och väst, ja till och med från Skövde! Entusiasmen var stor och likt den förra gången så skulle kvällen rundas av ordentligt, det blev på sina håll väldigt ordentligt.

Jag vill passa på att tacka för min tid i Seniorföreningens styrelse och mina år som dess ordförande. Det har varit belönande att få träffa styrelsen och framförallt studenter och kuratel och få möjligheten att något betala igen för allt jag fått från den bästa av nationer!

Peder Johnson

ordförande emeritus, Södermanlands-Nerikes nations seniorförening.

Seniorföreningens traditionsenliga

HÖSTGASQUE

kommer förhoppningsvis att gå av stapeln i

oktober 2021.

Vi planerar för det och håller tummarna!

Från vår till vår

av Förste kurator emeritus Anton Renman

Kära medlemmar av den bästa av nationer! Här följer en redogörelse för vad som hänt vid nationen sedan föregående vår, mer bestämt sedan vårterminen 2019 andra ordinarie landskap.

Vid det ovan nämnda landskapet den 8 april valdes undertecknad till förste kurator och Emma Hessel till tredje kurator för verksamhetsåret 2019-2020. Traditionsenligt och till landskapssexans förtjusning visades sedan presentationer av de nyvalda kuratorerna, med mer eller mindre smickrande bilder. Det sjöngs rejält med snapsvisor och dansades på bardisken.

Senare samma vecka var det dags för den årliga damsupén, som trots det tråkiga vädret var mycket uppskattad av såväl gäster som anordnare. Temat för dagen var svenska klassiker och gästerna fick prova allt från sill till vasalopp genom Eskilstunarummet.

Anton Renman med sin företrädare Kristina Kardell.

Två veckor senare var det återigen dags för Uppsalas studenter att vallfärda till nationen för sista april-firande. Likt tidigare år varade firandet i dagarna fyra, med skval- och kvalborgsfirande, fest utomhus, konserter,

champagnegalopp, sillunch på själva valborgsdagen och avslutningsvis majmiddag i nationens festsal. Inför majmiddagen vandrade en tapper skara till nationsgravarna med fanbärare och nationskaplan i spetsen. Under själva middagen installerades Jukka Pättiniemi, Erik Ingelsson och Carin Gerhardsen som hedersledamöter vid den bästa av nationer. Resten av dagen och kvällen flöt på, med kottkrig, spex utanför universitetshuset, korv och sång i trappen samt – för de riktigt partysugna gästerna – ett besök på Göteborgs nation.

När röken efter valborgsfirandet lagt sig var det återigen dags för nationens aktiva att svida om till frack för att fira vårbal. Nationen visade sig från sin allra bästa sida med alltifrån utsökt mat till trevligt sällskap. Vårbalsveckan inleddes med välkomstmiddagar för gäster från Finland, Danmark, Skåne och Tyskland. Den 18 maj fylldes festsalen med glada studenter för själva balen. Kvällen och natten var fyllda med festligheter, vilket för snerkingarna innebar soluppgång på slottet, tågresa med Lennakatten följt av obligatoriskt bad och brunch.

Bryggan slog sedan upp sina dörrar och bjöd in festsugna studenter som firade sommaren lång på den bästa av nationers uteserveringar. Sommaren hade en ny design för året, där det temporära trädäcket som vanligtvis byggs upp inför varje sommar nu blivit ersatt av en mer permanent gårdsplan mot S:t Larsgatan. Bryggan sommarklubb erbjöd i vanlig ordning en meny bestående av klassiska sommarrätter och god dryck. Kvällarna på Bryggan var uppskattade av såväl gäster som personal.

Den 1 juli var det dags att ersätta det gamla gardet på kuratorsexpeditionen med ett nytt och fräscht kuratel. Med hjälp av andre kurator Anton Julins expertis kom både undertecknad och tredje kurator Emma Hessel kvickt igång med arbetet och planerandet inför terminen som väntade runt hörnet.

Den 14 juli var det åter dags att fira en av nationens absoluta höjdpunkter: revolutionsgasquen. Efter noggrant övervägande valde inspektor Johan Åqvist och proinspektor Per Ström att kasta tredje kuratorerna emeriti Jonas Tilling och Andreas Winnberg i fängelsehålan under Backmanska villan. Därefter följde en middag under ledning av klubbmästarna Ingrid Heed och Albin Björk i nationens festsal, som dagen till ära utsmyckats i trikolorens färger. När maten var uppäten gjorde revolutionärerna sin bästa imitation av en sann statskupp och stormade fängelsehålan för att befria de stackars fångarna som spenderat hela eftermiddagen instängda i dunklet under intendentens majestätiska kontor.

Efter att revolutionen var avklarad flöt de resterande sommarmånaderna på och nationens medlemmar fick avnjuta många fina sommardagar i ett

strålande Uppsala. När höstterminen närmade sig drogs maskineriet kring inskrivningen igång, med de internationella sekreterarna och recentiorsvärdarna i spetsen. Genom sitt outtröttliga arbete med att välkomna varje recentior till Uppsala och den bästa av nationer såg ämbetsverkarna till att nationens medlemsantal fortsatte att stiga.

För många av de lyckligt lottade studenterna som uppfyller kravet på anknytning anordnades recentiorsgasquen i mitten på september, där de nya studenterna fick prova på hur en gasque ska gå till. Särskilt glad var Snerikingen Jacob Runold, som förärades titeln Terminens recentior.

Terminens recentior Jacob Runold tilldelades medalj och diplom.

Hösten fortskred, fylld med både meningsfullt arbete och festligheter. Den 12 oktober återvände många av nationens alumner för att fira Seniorföreningens höstgasque, där både gamla vänner fick återse varandra samtidigt som nya vänskaper uppstod. Kort därefter besökte undertecknad tillsammans med tredje kurator våra vänner på Nylands nation, för att fira deras årliga gäddfest. Helgen bjöd på både skratt, sång och snaps. När det sedan var dags att återvända till Sverige lämnade vi våra vänner och Helsingfors med en stark längtan efter att få återvända.

Väl hemma i Sverige stod terminens andra ordinarie landskap för dörren. På landskapet fastställdes bokslut och verksamhetsberättelse för första halvåret 2019 och nationsnämndens ledamöter och Brygganvärdar

beviljades ansvarsfrihet för sina förvaltningsperioder. På landskapet valdes Erik Gådin till andre kurator för 2020.

Överlämning av gåvor från vännationerna vid gåsbalen.

Höstens traditionsenliga festligheter och firanden fortskred i vanlig ordning med gåsbal, där litervis med svartsoppa konsumerades av de blodtörstiga gästerna. Gåsbalen besöktes av både gäster från Nylands nation och Blekingska nationen i Lund, vilka inte bara bjöd på trevligt sällskap utan även på fina gåvor till nationen.

På allhelgonafton vandrade en skara nationsvänner upp till nationsgravarna under ledning av nationskaplan och med nationsfanan i spetsen. Vid gravarna lämnades en krans utsmyckad med nationsbanden och ett ljus tändes medan en tanke skänktes åt de medlemmar som vilar där.

December månad bjöd på en annorlunda om än väldigt trevlig start när nationens andre kurator fick sitt första barn. På luciagasquen – några dagar senare – avtackades samme andre kurator och hans efterträdare installerades. Luciagasquen bjöd utöver detta på mysig stämning i julens tecken, med både stämmingsfullt luciatåg och spex.

Efter ett välbehövt jullov var kuratelet åter på kontoret i början av januari och började genast sätta igång planeringen inför terminen. En fullspäckad vår låg framför oss, med både jubileumsuppsättning av spexet *På Madagaskar* (som firade 150 år), skottårsbal och ett inspektorskifte.

Även de klassiska festligheterna som äger rum under våren skulle genomföras, såsom vårbal, majmiddag och valborgsfirande. Men först var det dags för nationens ämbetsverkarkår att bege sig hem till hembygden för en kongress på en gård strax utanför Örebro. Dagarna i hembygden präglades av spännande diskussioner och roliga aktiviteter, där banden mellan de aktiva medlemmarna stärktes och utvecklades.

Efter ytterligare en väl genomförd inskrivning var det dags för nationens första ordinarie landskap för terminen. Landskapet var något alldeles särskilt eftersom det nu skulle röstas fram en ny inspektor på nationen. Till inspektor på landskapet valdes akademiintendent Per Ström, som hyllades under den efterföljande landskapssexan.

Fackeltåget före skottårsbalen leddes av fanbärare samt nationens kuratel.

Knappt hann vi andas ut innan det var dags för nästa unika festlighet, när skottåret skulle firas. Skottårsdagen inleddes med snittar, bubbel och fotografering i Universitetshuset. Därefter begav sig snerkingarna åter mot nationen i ett långt fackeltåg i februarimörkret, för att avnjuta en sittning. Firandet fortsatte natten lång med både dansgolv, styrdans och allt annat som kännetecknar en påkostad bal på nationen.

Efter skottårsbalen tog terminen en mindre trevlig vändning i och med spridningen av coronaviruset COVID-19 i samhället. Allt eftersom blev fler och fler av nationens planerade festligheter samt vardagliga aktiviteter

inställda, i och med att situationen i samhället förvärrades. Terminen för kuratel och ämbetsverkare blev minst sagt inte som vi hade velat eller kunnat förutse. Många svåra och tråkiga beslut har behövt tas, för att säkerställa säkerheten för både medlemmar och resterande delar av samhället. Besvikelsen har varit påtaglig när tillställningar såsom valborg och gasquer blivit inställda, men de aktiva har ändå funnit en trygghet i att nationen är tillräckligt värustad för att kunna stå stark under en period som denna. De beslut som nationens ledning har tvingats ta har alltid varit baserade på de råd och rekommendationer som kommit från myndigheternas håll, med målet att nationen efter att krisen är avklarad fortfarande stolt ska kunna benämna sig själv som den bästa av nationer.

Mitt i pågående kris lyckades nationen att hålla ett avskalat och annorlunda landskap. Den 6 april valdes till Louis Hedström till tredje kurator för hösten 2019 och våren 2020 och Erik Ödmann till förste kurator för samma period. Vidare så valdes Christer Henriksén till ny proinspektor vid nationen. Därmed kan vi konstatera att nationen även under kommande år är i mycket goda händer och att undertecknad, trots rådande omständigheter, med trygghet kan lämna över ansvaret till kommande generation av kuratel vid nationen.

Anton Renman
Förste kurator emeritus

Nationens ekonomi 2019

av Andre kurator emeritus Anton Julin

Kära Snerikingar! Året 2019 började likt senare år på nationen med en välbehövlig julleddighet eftersom julrestaurangen inte höll öppet. Istället bonades golven i festsalen och golvet i köket på bottenplan byttes ut. Jag började mitt år som nationens andre kurator genom att ta ledigt den första januari och infann mig dagen efter för att förbereda mig på vad som skulle bli det mest spännande och givande året i mitt liv.

Under mitten av januari drog återigen terminsrestaurangen i gång sin verksamhet, som även i år har visat sig vara en av Uppsalas studentlivs mest uppskattade besöksmål med intäkter om 8,9 Mkr. Under våren uppkom nya kostnader när nationen fyllde på sitt lager av profilprodukter till en kostnad av över 80 Tkr och en satsning på att sortera böckerna i biblioteket gjordes. Med det växande intresset för de kongresser våra aktiva studenter åker på så ordnades för 2019 en större gård än tidigare, denna gång med åtminstone ett besök i hembygden på vägen dit.

Våren innebar även detta år ett ekonomiskt lyckat sista aprilfirande där nationen under mösspåtagning, sillluncher, bubbel och toner från Hornboskapen drog in 1,02 Mkr.

För den som besökte nationen under våren såg dock allt inte sig likt ut, då bygglov uteblev för det stora däck som normalt reser sig framför nationshuset. Istället genomfördes en mer permanent ombyggnation som var klar till första veckan i juni. Det innebar att premiären för nationens sommarrestaurang Bryggan inte blev lika omfattande som tidigare. Bryggan 2019 inbringade trots detta 709 Tkr till nationen.

Med sommaren avklarad kom hösten med alla nya recentiorer. Ryktet om vilken nation som var den bästa i Uppsalas studentliv verkade ha spridit sig och ännu detta år skrev vi in fler medlemmar än tidigare. När året var över hade medlemsintäkterna inbringat knappt 2,6 Mkr.

Under 2019 genomfördes inga välgörenhetsevenemang, men istället valde nationen att skänka 20 Tkr kronor till våra vänner i öst vid Nylands nation, där det genomfördes ett projekt att tillgänglighetsanpassa verksamheten. I utbyte mot denna gåva fick vi även äran att namnge toaletterna i deras nya klubblokal.

Nationen avslutade året 2019 med att göra ett positivt resultat om 265 Tkr, dock detta år utan någon extra avsättning till Förvaltningsdirektionen som däremot, nytt för 2019, tog ut en ytterligare årlig hyra om 400 Tkr.

Nationens ekonomi, sett både till resultat och tillgångar, bör därför anses som god inför det kommande året.

Anton Julin (t.h.) och hans kuratorskollegor Emma och Anton.

Avslutningsvis vill jag tacka för mitt år som kurator och upplysa er om att jag avslutade året på bästa tänkbara sätt. Den 11 december 2019 föddes nämligen min dotter Viola. Så ja, då fick jag med det även här.

Anton Julin

Andre kurator emeritus

”Vi visste knappt att det skulle vara roligt”

Om ett ständigt aktuellt spex

av Niklas Clarkson

Det är blott tre år sedan sist och snart är det snart dags igen, när nationen nästa år ger jubileumsföreställning av *På Madagaskar*. Tre år! Det kan nästan tyckas tjugigt för ett spex som i vanliga fall ser rampljuset en gång i decenniet – knappt har man glömt Guttaperchas och A la Bonneheures kärlekstörst och Rapps ja, allmänna törst, förrän de står där igen med armarna runt varandra och palmvinet – men är det 150-årsjubileum så är det och har man en tradition sedan en tid då Instagram hette telegram, så tillåts man väl vara tjugigt ibland.

Annars är det alltså vart tionde år som gäller. Då sätter Södermanlands-Nerikes nation upp ett av världens äldsta studentspex: *På Madagaskar*. Det här gör varje uppsättning speciell. Inte minst för att det ger både publik och ensemble en känsla av att vara med om någonting unikt, när vi tillåts kliva in i en värld som skapats för ett och ett halvt sekel sedan, samtidigt medvetna om att nästa gång den här dörren öppnas är vi tio år äldre.

Men låt oss heller inte hymla med det. Det finns också utmaningar med att sätta upp ett spex med så långa mellanrum – ett spex som dessutom har ”opera-buffa”-ambitioner! Bara att få ihop den mindre symfoniorkester som krävs har många gånger visat sig vara tufft. ”Det finns ju ingen fast orkester att vända sig till”, säger Göran Carenbäck, dirigent 1987. ”Hornboskapen har förstås många starka sidor, men stråkinstrument är inte en av dem – även om vi faktiskt hade några HB:are i stråksektionen – så vi fick ragga upp folk lite här och var, från olika nationer. Jag ser här i mina anteckningar från repen att jag skrivit ”halvtafflig orkester” och ”usel triangel”... men jag vill ändå minnas att när det så var dags för premiär den 10 maj 1987 så vi fick ändå ihop det. Någorlunda”.

Det innebär också att erfarenheter, kunskaper och lärdomar från tidigare uppsättningar ska överleva i tio år. Minst. ”Till och med tjugo år för oss 1977”, berättar Hans Franzén, producent 1977. ”År 1967 sattes nämligen inte *På Madagaskar* upp, så senast publiken fick se spexet var -57, då var man ju knappt född. Vi kände inte till mer än snapsvisorna Uschiameja och Stridsvind, och Bulbuls sång (Romans) hade man bara hört talas om, men ingen visste hur den lät – det fanns ju ingenting, inga inspelningar och att ens hitta de fysiska noterna var en utmaning. Vi visste knappt att spexet

skulle vara roligt! Till vår hjälp hade vi tidigare generationer, bland annat dirigenten Lennart "Stöten" Åqvist som också var dirigent -57, och så att snapsvisorna sjungs kontinuerligt på nationen. Utan dem hade det nog inte gått".

Ensemblen från 2017 års uppsättning.

Samtidigt går tiden. Även om man skulle kunna tro att världen endast väntar och längtar till nästa gång det är dags för *På Madagaskar*, så är det inte så enkelt. Folk gör saker och ting mellan varven. Och samhället förändras. Plötsligt är det 2000-tal och där står man med ett manus fyllt med över hundra år gamla skämt och världsåskådningar. Som regissör 2017 tillbringade jag många timmar med ljudupptagningarna från 1997, utan att alltid förstå vad publiken tyckte var så himla skoj. Var det något som hände på scenen, eller var det ännu ett 1800-talsskämt som jag inte förstod? Vill man istället göra förändringar är det andra svårigheter som dyker upp.

Karin Stenstam, producent 2007, redogör för några exempel från den uppsättningen: "Vår största utmaning var att vi satsade på förnyelse, något som inte alla till en början ställde sig bakom. Vi moderniserade dialogen med mer "nutida" humor, lade till nyskriven sång och musik till det fantastiska originalet och så hade vi för första gången någonsin kvinnor i nyckelroller på scen – vilket kändes helt naturligt 2007. Förändring möts ofta av osäkerhet och det var givetvis en utmaning då vi inte kunde veta hur

slutresultatet skulle tas emot. Desto härligare var det när vi möttes av varma reaktioner och slutsålda föreställningar”.

Ja, tiden går mellan uppsättningarna och för varje gång blir manuset tio år äldre. Borde då spexet sättas upp oftare för på så vis lättare hålla minnet av *På Madagaskar* vid liv? Christer Henriksén (dirigent 1997 och regissör för jubileumsföreställningarna 2020) har i princip doktorerat i spexet, digitaliserat arrangemang och inspelningar och nästintill skrivit en avhandling i spexets historia och utveckling. Knappast kan man väl skriva en text om *På Madagaskar* idag, utan att höra med honom?

– Tycker du att *På Madagaskar* borde sättas upp oftare än vart tionde år?

– Nej.

Nehe. Och visst ligger det något i det? För det finns ett annat värde i tioårsintervallerna. Som man brukar säga: det kinesiska tecknet för kris är samma som möjlighet – eller var det att virus är samma tecken som delade erfarenheter? Oavsett så innebär utmaningarna också att varje generation uppmuntras att höra hur tidigare uppsättningar gjort, för att dela lärdomar och kunskap. År 2017 hade vi en referensgrupp där bland andra Christer Henriksén och Hans Franzén ingick. Göran Carenbäck bistod i uppsättningen 2007 och ”Stöten” blev en brygga mellan 1957 och 1977. Okej, det är väl inte alltid smärtfritt att ta emot tips från gubbar ”som varit med förr” och försöka förklara att förutsättningarna förändrats över tid, men resultatet blir ändå att vi gör det tillsammans. På så vis blir *På Madagaskar* som en tråd som håller ihop nationens generationer.

Vilka utmaningar som framtid uppsättningarna ställs inför vet vi inte, kommer ens Instagram att finnas kvar? Det vi däremot vet är att när vi åter får kliva genom den där dörren och får höra stridsvinden vira över den samlade publiken, då är dagen glad.

Niklas Clarkson

Regissör *På Madagaskar* 2017

Porträtt av Per Ström

Av Tove Åkerrén

I februari blev Per Ström fyllnadsvald till ämbetet som inspektor efter att Johan Åqvist bestämt sig för att det var dags att kliva av posten efter nio år. Efter det ställdes allt upp och ner, kanske inte så mycket med anledning av att det nu var Per som var utsedd till ny inspektor utan snarare det faktum att den pandemi som nu härjar i världen gjorde sitt intåg.

Hur gick det då till när Per blev vald till inspektor? Per har sedan han blev installerad som hedersledamot vid vårbalen 2005 varit en flitig besökare vid nationens gasquer, exakt hur många sittningar han har varit på vet han inte själv men många har det blivit. När då nationens förre proinspektor Erik Ingelsson skulle resa till Amerika fick Per frågan om han inte kunde vikariera som proinspektor (“proinspektor vicarius”, som han kallades) medan Erik var borta eftersom Per ändå alltid var på plats. När Erik sedan blev kvar i Amerika valdes Per till proinspektor och på den vägen var det. Per påpekar att det inte står i Södermanlands-Nerikes stadga att det måste vara en professor som innehar rollen som inspektor och han är heller inte den förste inspektorn vid Södermanlands-Nerikes nation som inte är professor. Även på andra nationer finns det inspektorer som inte varit professorer.

Jag frågar Per hur han ser på inspektorsrollen och han svarar att från början infördes inspektorsrollen för att hålla uppsikt över ungdomens seder ochandel. Idag menar Per att han i inspektorsrollen vill finnas tillhands för kuratelet. Han påpekar också att det som inspektor är viktigt att hålla minnet och traditionerna vid liv och se till att nationen behåller sin karaktär, men han belyser också att det är viktigt att inte gå in och styra allt för mycket. Inspektorsrollen skiljer sig en del från nation till nationer och på Snerikes är inspektor inte med så mycket i det dagliga arbetet på nationen utan har mer en ceremoniell roll, där inspektorns främsta uppgift är att medverka på nationens traditionella sittningar och landskap. Per arbetar för att ha en regelbunden kontakt med kuratelet och framförallt förste kurator inför nationens landskap. Per påpekar att det för honom är viktigt att hålla sig au jour. ”Statsministern håller statschefen underrättad” är den liknelse han använder.

Som inspektor sitter Per också med i Inspektorskollegiet där samtliga nationers inspektorer träffas, vanligtvis en gång per termin. Under vårterminen har det dock blivit fler möten då pandemin inte bara har slagit olika hårt mot världens nationer utan också olika hårt mot Uppsalas nationer. Inspektorskollegiet har bland annat bistått Kuratorskonventet med att utveckla

ett system tillsammans med Uppsala Universitet där nationerna kan bokas för föreläsningar och liknande sammankomster för att på så sätt minska trängseln i universitetets egna lokaler. Universitetet ger som motprestation monetärt stöd till nationerna.

Per (t.h.) vid sidan av proinspektör Christer Henriksén.

Per disputerade i kyrkovetenskap hösten 1997 och arbetar idag som akademiintendent vid Uppsala universitet, en tjänst som han tillträdde sommaren 1997. Jag frågade hur det gick till när han fick tjänsten och Per berättar att det faktiskt var en landsman, Jöran Rehn, som hade tjänsten före honom. Någon rekommenderade Per att ta över när Jöran själv skulle arbeta som utredningssekreterare. Jöran överlämnade en god instruktion till Per, vilket har hjälpt Per mycket i tjänsten.

Per trivs bra med sitt arbete. Han säger att det kanske kan låta tråkigt, som att det varje dag skulle vara samma sak, men han möter många olika människor och det är ständigt nya uppgifter som måste lösas, så att han trivs med rollen råder det inget tvivel om. Per berättar att en av höjdpunkterna under hans år som akademiintendent var Linnés 300-årsjubileum 2007 med den stora Linnéfesten med kejsarbesök. Bara två dagar senare var det dags för jubelpromotion. Då gällde det att anpassa sig, något som är viktigt som akademiintendent.

Om du har sett något av de kungliga bröllopen på TV de senaste åren så kanske du också har sett någon i bakgrunden och tänkt ”är inte han väldigt lik

Per Ström?" I så fall har du haft helt rätt, för den 1 september 2011 utnämndes Per till kammarherre av H. M. Konungen. "Hur får man ett sådant uppdrag?" undrar jag och Per förklarar att det för honom kom som en blixtnedslag från klar himmel när han blev tillfrågad, men att han fick detta hedersuppdrag då han måste ha visat sig duglig i ceremoniella sammanhang. Per förklarar att det inte var något att fundera över, det blev ett självklart ja, för "när Hans Majestät frågar så svarar man ja". Per påpekar att uppdraget vid Kungahuset är ett hedersuppdrag så man måste ha någonting annat att leva av och han känner sig lyckligt lottad med Uppsala Universitet som arbetsplats. Hans arbetsgivare har varit väldigt öppna och flexibla för att få Pers uppdrag att gå ihop.

I övrigt berättar Per att han har haft en lugn och skön sommar i sin sommarstuga utanför Torshälla där han tillbringat mycket tid. Han har nu också utarbetat ett system för bussresandet då människor har en förmåga att tolka samhällsrekommendationerna olika. Per ser numera till att kliva på först och sätter sig så att ingen kan sätta sig bakom honom, han har också alltid med sig en väska oavsett om han behöver en eller ej där väskans uppgift är att ockupera sätet framför så att ingen ska sätta sig för nära och sedan har han alltid med sig en tidning så att han ska se upptagen ut. För den som både är akademiintendent och nationens inspektor gäller det att hålla sig frisk och stark, så att han kan engagera sig för dagens studenter såväl på jobbet som på den bästa av nationer.

Blev nationens inspektor felaktigt dömd?

Biskopsval med anonyma brev

Av Anders Frigell

Professorn i teologi Dick Helander var nationens inspektor 1942 – 1952. Den 12 december 1952 utnämndes han av regeringen till biskop i Strängnäs. Utnämningen föregicks av två val, ty ett första val blev upphävt då icke röstberättigade hade röstat. Det andra valet förrättades den 22 oktober 1952 och i det valet kom Helander på tredje plats. Regeringen hade möjlighet att utse någon av de tre främsta.

Redan dagen efter det andra valet skrev Aftonbladet att det förekommit anonyma brev före de båda valen. Strax före utnämningen av Helander gjorde pastor Eric Segelberg polisanmälan, vilken ledde till åtal och slutligen till att Svea hovrätt fastställde Uppsala rådhusrätts dom genom vilken Helander dömdes för ärekränkning till avsättning från biskopsämbetet. Efter det att Helander fått resning avkunnade Svea hovrätt 3 juli 1964 dom i vilken han visserligen dömdes för ärekränkning, men påföljden blev endast dagsböter. Han fick således sin biskopslön för alla åren och pension.

Helander bedyrade sin oskuld så länge han levde, bland annat i två böcker, *I domkyrkans skugga* och *Oskyldigt dömd*. Han var djupt olycklig. Familjen drabbades naturligtvis hårt. Saken väckte också stor förstämning i det akademiska Uppsala.

De anonyma breven propagerade för Helander genom att bland annat baktala några av de övriga biskopskandidaterna. Redan när processerna pågick ansåg

många att saken fått alldeles för stora proportioner. Det var snarare en omdömeslöshet än ett brott. Trots detta blev det en av nittonhundratalets största och mest uppmärksammade brottmålsrättegångar i Sverige.

Indicierna

Domstolarna var således övertygade om att Helander skrivit de anonyma breven. Sammanfattningsvis var det på följande bevisning som han fälldes och jag redogör då också för Helanders förklaringar och inställning. Dessutom kan jag inte låta bli att interfoliera redogörelsen med egna funderingar. Redogörelsen sker med utgångspunkt från Svea hovrätts dom 1964 och är naturligtvis översiktlig.

Fingeravtrycken på breven

Helanders fingeravtryck fanns på två av 235 brev. Fingeravtrycken var avsatta med duplicerings vätska. Helander förklarade detta med att avtrycken tillkommit, när han i samband med duplicering av ett förslag till kyrklig handbok tagit i pappersbuntar, som den anonyma brevskrivaren sedan använt. Det var ingen dum invändning, men jag är förvånad över att försvaret inte tryckte mer på det faktum att avtrycken endast fanns på två brev. Det talar ju för att Helander tar i en bunt och avsätter avtrycket endast på det översta papperet. Vore han brevskrivaren skulle han vid duplicering av breven avsatt fingeravtryck på betydligt fler brev.

Försvaret menade också att det inte fanns tillräckligt många likheter mellan avtrycken på breven och Helanders fingeravtryck för att identitet skulle föreligga. Åklagaren gjorde därför en unik internationell förfrågan. Scotland Yard menade att det inte fanns tillräckligt antal likheter och experter i andra länder ansåg att avtrycken i breven inte var identiska med Helanders.

Efter dessa två tunga invändningar kommer Helander med tanken att någon för att få honom fälld tillverkat en stämpel med hans fingeravtryck. Hovrätten fann hypotesen verklighetsfrämmande.

Hovrätten fann det inte tillförlitligen styrkt att identitet förelåg mellan avtrycken på breven och Helanders fingeravtryck. Med hänsyn till att alla sakkunniga funnit ett större eller mindre antal identiska detaljer och att det inte fanns några skiljaktigheter fann dock hovrätten det i hög grad sannolikt att fingeravtrycken på breven härrörde från Helanders vänstra tumme.

Språkutredningarna

Professorn i nordiska språk och sedermera ledamoten i Svenska akademien, Ture Johannisson, jämförde i den första rättegången språket i de anonyma breven med språket i skrifter av Helander. Detta gav honom full förvisning om att Helander

skrivit breven. Han fick stöd av professorn i tyska, Erik Wellander. Deras slutsatser stod dock inte vetenskapligt oemotsagda. Professorn i nordiska språk, Ivar Modéer, professorn i sanskrit med jämförande indoeuropeisk språkforskning, Stig Wikander, och professorn i finsk-ugriska språk, Björn Collinder, ansåg alla att det ur språkvetenskaplig synvinkel inte gick att fastställa att Helander skrivit de anonyma breven.

Johannisson fortsatte sin utredning först i resningsprocessen och sedan genom en mer än sexhundra sidor lång avhandling betitlad *Ett språkligt signalement*. Jag skall här inte komma med någon saklig kritik mot Johannissons avhandling, främst beroende på att jag inte läst den. Det finns dock anledning att fundera lite på en sådan språkutredning som bevisning.

I den första omgången, som ledde till hovrättens dom 1954, jämförde Johannisson endast Helanders språk med språket i breven. Det hade naturligtvis varit bättre om undersökningen innefattat en jämförelse med flera personers, och då gärna flera teologers, språkbruk. Johannisson borde vid jämförelsen inte ha känt till namnen på de personer som skrivit de olika breven. Det skulle med andra ord ha gått till ungefär på samma sätt som när ett vittne pekar ut en person vid konfrontation. I andra omgången, som ledde till hovrättens dom 1964, och i boken *Språkidentitet* jämför Johannisson språket i brevet med ett flertal personers språkbruk bland annat alla biskopars. Någon konfrontationsliknande anonymitet gavs dock inte det jämförande materialet.

Johannissons undersökning i första omgången blev föremål för en intensiv akademisk debatt. Måhända bidrog det till att Johannisson vid den fortsatta undersökningen inte analyserade materialet objektivt utan omedvetet arbetade för att försvara sitt resultat. I första omgången ansåg domstolarna att Johannissons slutsats i stort sett var fullt bevis. I andra omgången sade hovrätten att språkutredningen ledde till att det framstod som i hög grad sannolikt att Helander skrivit breven.

Min uppfattning är att domstolarna borde ha varit lite mer trögflirtade. För det första var som sagt Johannissons utredning inte språkvetenskapligt oemotsagd. För det andra måste jag som amatör inom språkvetenskapen ställa mig frågan om en persons språkbruk är en säker identifikationsgrund på samma sätt som fingeravtrycket. Vi vet att alla människor har olika fingeravtryck. Men det är väl inte samma sak med språkbruk? Och är det inte stor sannolikhet att personer inom en grupp som läser varandras skrifter och studerar samma litteratur får ett likartat språkbruk? Och slutligen: papillarlinjer i ett fingeravtryck är exakta, medan ordval och språkliga egenheter inte är det.

Sakuppgifterna

Hovrätten sade att sakuppgifterna i breven gav starkt stöd för antagande att

Helander skrivit breven. Med andra ord kunde man konstatera att Helander kände till det som skrevs i breven. I ett fall var det ett sakfel som åberopades. Ett vittne sade nämligen att han berättat för Helander och endast för honom att en av kandidaterna i biskopsvalet före ärkebiskopsvalet skrivit en anonym artikel i tidningen Upsala. Vittnet hade sedermera fått klart för sig att den anonyma artikeln var införd i Upsala Nya Tidning. I breven stod att artikeln var införd i tidningen Upsala.

Skrivmaskiner, dupliceringsapparat och postande

Breven hade enligt domstolarna skrivits med skrivmaskiner som Helander disponerade. En del av breven var duplicerade och Helander hade den aktuella tiden hyrt en dupliceringsapparat och köpt mycket dupliceringspapper.

Helander försökte på olika sätt undanskaffa skrivmaskinerna, när det stod klart för honom att polisen inlett en utredning. Han lämnade in en maskin för byte av alla typer, som visade sig vara nedslipade. Någon gång uppgav han falskt namn i skrivmaskinsaffären. Hans förklaringar till åtgärderna var ytterst fantasifulle.

Hovrätten fann att Helanders "åtgöranden" med skrivmaskinerna "kunna svårligen förklaras på annat sätt än att Helander velat undanskaffa maskiner, med vilka anonyma brev skrivits". Det innefattar även enligt hovrätten alternativet att han inte skrivit breven men velat skydda gärningsmannen.

Hovrätten ansåg det inte styrkt att Helander postat breven. Tre vittnen hördes angående ett tillfälle då brev postades på Stockholms central. Två av vittnena sade att det inte var Helander som postade breven medan ett vittne kände igen hans glasögon.

Den sammantagna bevisningen

Även om hovrätten alltså inte i varje enskild del fann att det förelåg full bevisning, ansåg domstolen att den sammantagna bevisningen visade att Helander hade skrivit de anonyma breven. Efter det konstaterandet ansåg hovrätten att det saknade betydelse om Helander postat breven själv eller bett någon annan göra det.

DNA-analys av kuverten

Docent Marie Allen vid Institutionen för genetik och patologi vid Rudbeckslaboratoriet i Uppsala har genom en DNA-analys kunnat konstatera att Dick Helander inte slickade igen kuverten. Det är ett viktigt motindicium. Men kan man inte avföra detta på samma sätt som hovrätten avför postandet? Det är styrkt att Helander har skrivit breven och då har det ingen betydelse om han själv slickat igen kuverten eller bett någon annan göra det. Nej, så kan man inte

resonera enligt min mening. Slickandet ligger närmare brevskrivandet än postandet. Det faktum att Helanders DNA inte finns på ett enda av de undersökta kuverten har betydelse. Medhjälpalternativet borde väl medföra att både han och medhjälparen slickade och även om inte alla kuverten undersökts borde detta leda till att hans DNA fanns på några kuvert. Men det är klart, det kan ju ha varit en medhjälpare som normalt expederade Helanders brev och således slickade alla kuverten. Men frånvaron av Helanders DNA är också förenligt med alternativet att Helander inte skrivit breven.

Blev Helander oskyldigt dömd?

Helander skrev som sagt en bok med titeln *Oskyldigt dömd*. Visar DNA-analysen att han var oskyldigt dömd? Nej, den slutsatsen kan vi inte dra. Enligt min uppfattning skulle Helander ha blivit friad om domstolen känt till att han inte slickade kuverten. Med det menar jag att motindiciet så starkt påverkar bevisningen till Helanders fördel. Det enda som är fullt klart är att han inte slickade igen kuverten. I övrigt föreligger det inte full bevisning i de enskilda delarna utan Helander fälls på den sammantagna bevisningen. Min uppfattning är att han måhända inte blev oskyldigt dömd men han blev felaktigt dömd. DNA-analysen leder till, för att använda ordvalet i domen där Christer Pettersson frias från mordet på Palme, att det inte står utom allt rimligt tvivel att Dick Helander skrev de anonyma breven.

Min gode vän brottmålsadvokaten och sörmland-nerkingen Tom Placht har kritiserat min ståndpunkt. Han menar att man inte kan säga att Helander blev felaktigt dömd, ty domstolarna hade ju inte tillgång till DNA-analysen. Jag ger honom rätt om det i min uppfattning kan intolkas kritik mot domstolarna och om denna kritik endast grundar sig på DNA-analysen. Men även om vi bortser från DNA-analysen menar jag att det inte står utom allt rimligt tvivel att Helander skrivit breven. Bristen i min analys är naturligtvis att jag inte som domstolarna hört vittnen och de sakkunniga. Jag har endast läst domstolarnas redogörelser för bevisningen och de slutsatser de drog av denna.

Även om Helander således, i vart fall när vi nu vet att han inte slickade igen kuverten, skulle ha friats, är det fortfarande sannolikt att han skrivit breven. Den anmärkningsvärda hanteringen med skrivmaskinerna är förenlig med att han var skyldig, men också med att han var oskyldig men visste vem som var den skyldige och ville skydda denne. Helander har också sagt att han visste vem som var skyldig, men att hans tystnadsplikt som präst förhindrade honom att avslöja denne.

Naturligtvis vore det oetiskt att genom DNA-analys söka efter den som slickade kuverten. Marie Allen vill endast använda analysen för att fria misstänkta. Hon hade inte publicerat resultatet om hon funnit att Dick Helander

slickade kuverten.

Naturligtvis har denna affär lett till mer eller mindre ogrundade spekulationer. Även eljest sansade personer har sagt till mig att de vet att en viss namngiven person är skyldig. Helander misstänkte själv Eric Segelberg. Denne skulle ha härmat Helanders språkbruk och satt dit fingeravtrycken. Det är naturligtvis bara i en kriminalroman av Maria Lang som Segelberg är den skyldige. Det är min övertygelse att alla de personer som förekommer i dessa spekulationer är oskyldiga. Den övertygelsen bygger jag på den bevisning som fanns i Helandermålet och på uppgifter av initierade personer som väl kände alla dessa spekulationsoffer. Vi kommer inte längre än så.

(Denna artikel publicerades ursprungligen i Majhälsning till landsmännen 72 – 2002.)

Ambetsbröder
Efter provvalet ha många av oss gripits av oro och bekymmer inför det stundande valet.
De som diskuterats äro ju alla förtjänta män och icke något annat än gott bör sägas om dem. Men man kan ändock undra. ...
I denna situation ha vi kommit att tänka på professorn och hovpredikanten Dick Helander, som till att börja med stod i förgrunden. Böra vi ej ha honom i åtanke framför mången annan? Han har varit präst i stad och på land. Då han predikade i Lund fylldes kyrkorna. ...
... Professor Helanders djupa fromhet och kloka omdöme, hans fasta kyrklighet och skällsynta arbetsförmåga har gjort honom till en förgrundsgestalt i svenskt kyrkoliv. Vid flera biskopsval har han varit på förslag, såsom senast i Växjö. Varför skulle vi uppskatta honom mindre än andra gjort?
Vi bedja Eder: Giv ett rum på förslaget åt professorn och hovpredikanten Dick Helander.
Flera präster i Skara stift

In memoriam

Anders Frigell, 1943 – 2020

Nationens hedersledamot, advokaten, tillika Seniorföreningens tidigare ordförande, Anders Frigell, har gått bort i en ålder av 77 år. ”Frigge”, som han kallades av alla som kände honom, var inte bara en skicklig advokat utan även författare, debattör och underhållare. Till hans intressen räknades tennis, segling och skidor. I Upsala Nya Tidning vittnade mängden minnesorden efter hans bortgång om hans skicklighet som talare – vilken var omvitnad också på nationen. Vidare nämndes hans generositet, hans oförtröttliga omtanke, humor och sociala talang (UNT 8 augusti).

Anders Frigell installerades som hedersledamot vid gåsmiddagen 2017.

I nationens handlingar kan vi läsa att Anders Daniel Frigell föddes i Uppsala den 11 februari 1943 och växte upp i Sundsvall. Hans far var hedersledamoten Sven Frigell och hans mor Beth Holmdahl. Anders Frigell skrevs in i Södermanlands-Nerikes Nation hösten 1964. Kvarteret var då redan bekant för

honom, för han hade tillbringat stora delar av sin barndom på nationens gård under 1940-talet. Naturligt nog skaffade han sig studentrum i nationskvarteret, närmare bestämt i ett av de små rummen på tredje våningen i hörnhuset i korsningen mellan Rundelsgränd och S:t Johannesgatan. Där huserade vid denna tid Rosendals Matsalar på mellanvåningen, men även studenter från främst Södermanlands-Nerikes och Östgöta nationer.

Anders började sin nationskarriär som biträdande klubbmästare hösten 1965 och blev klubbmästare vårterminen 1966, krönikör på hösten 1966 och han var teaterdirektör mellan hösten 1966 och våren 1967. Därtill satt han i slutet av 1960-talet i olika perioder som ledamot av valnämnden, stadgeutskottet och förvaltningsdirektionen. Under flera år från 1998 och framåt var han dessutom nationsjurist. Sin nationsgärning avslutade han som ordförande i Seniorföreningen mellan åren 2001 och 2005.

Samtidigt med nationsengagemanget bedrev Anders Frigell också framgångsrika studier i juridik. Efter sin jur.kand-examen blev han förordnad till amanuens i civilrätt och påbörjade doktorsstudier. Emellertid erbjöds han snart arbete på Advokatfirman Chryanders, som 1993 uppgick i Advokatbyrån Lindahl. Anders Frigell var under sin aktiva tid på Chryanders/Lindahls främst affärsjurist med uppdrag i flera stora och framgångsrika företag. På senare år växte dock intresset för mer allmänna frågor och han engagerade sig i stiftelsen Rättstatens Vänner och arbetade intensivt för en reform av resning i brottmål.

I den sociala verksamheten på och utanför nationen fortsatte Anders att trivas och han blev snabbt uppskattad för sina talanger som underhållare. Han engagerade sig i JuvenalOrden, vars stormästare han blev, och skrev bland annat spexen *Tåget går 19:14, Gammal meny* och *Orvars krog*. Vänner har vittnat om att han var en social motor, den som hittade på och drev på: "Hans energi tycktes outsinlig. Det sägs att initiativkraft och dåligt omdöme är en farlig kombination. Av det hade Anders bara det första, men han var en vågmästare som gillade att provocera och testa gränser när han underhöll, som han gjorde mycket, bland annat genom författande och framförande av spex, i teaterpjäser, böcker och många halsbrytande och minnesrika tal" (UNT 28 juli).

Liksom många humorister kunde han även vara djupt seriös i sin tjänsteutövning som jurist och advokat. Han stod envist upp för rättvisan och intresset för dramatiska rättsfall och komplicerade bakgrunder till dessa ledde honom in på den litterära banan. Han skrev och publicerade 2002 *von*

Sydowmordens gåta. En dramatiserad version hade premiär på Uppsala Stadsteater 2006 och sågs av en för denna teater rekordstor publik.

Att Anders Frigell var en skicklig skribent torde vara välbekant, i synnerhet för personer som har läst äldre årgångar av Majhälsningen. Han skrev flera vetenskapliga artiklar i olika juridiska tidskrifter; bland annat undersökte han om förre biskopen i Strängnäs Stift och nationens inspektör, Dick Helander, hade kunnat fällas som upphovsman och avsändare av de anonyma brev som cirkulerade i samband med biskoptillsättningen. I detta nummer har vi velat påminna om hans gärning som jurist och hans stora intresse för nationshistoria genom att inkludera hans artikel om Helanderaffären från 2002.

Anders Frigell valdes till hedersledamot av Södermanlands-Nerikes nation 2017 och installerades vid gåsmiddagen. I sitt installationstal berättade han bland annat, enligt en närvarande kurator, att han hade åkt traktor genom nationshusets festsal och att det visst gick att få ned traktorn efteråt.

Anders sörjs närmast av hustrun Anna och tre barn med familjer.

(Tack till Olle Nordberg, Per Ström och Tom Pauli för värdefulla uppgifter om Anders Frigells nationsengagemang. – Red.)

Ämbetsförteckning hösten 2019 och våren 2020

Ämbete	Efternamn	Förnamn	Termin
Inspektor	Åqvist	Johan	HT19
Inspektor	Ström	Per	VT20
Proinspektor	Ström	Per	HT19
Proinspektor	Henriksén	Christer	VT20
Skattmästare	Danielsson	Magnus	
Förste Kurator	Renman	Anton	
Andre Kurator	Julin	Anton	HT19
Andre Kurator	Gådin	Erik	VT20
Tredje Kurator	Hessel	Emma	
Alumnsamordnare	Fernberg	Eddie	
Antikvarie	Stark	Gustav	
Arkivarie	Pettersson	Karl Fredrik	
Barmästare	VAKANT		HT19
Barmästare	Holmén	Georg	VT20
Barvärd	Rosqvist	Jenni	HT19
Barvärd	Runold	Jacob	HT19
Barvärd	Swärd Brattström	Olle	HT19
Barvärd	Wahlhütter	Miriam	HT19
Barvärd	Åkerberg	Astrid	HT19
Barvärd	Hanning	Samuel	VT20
Barvärd	Malinowski	Aleksander	VT20
Barvärd	Sjöholm	Markus	VT20
Barvärd	Stiernborg	Leonora	VT20
Barvärd	Zethelius	Petter	VT20
Bibliotekarie	Olofsson	Hannah	
Evenemangsassistent	Lind	Sara	HT19
Evenemangsassistent	Nörby	Klara	HT19
Evenemangsassistent	Petersson	Linda	VT20
Evenemangsassistent	Swärd Brattström	Olle	VT20

Fanbärare 1	Hanning	Samuel	
Fanbärare 2	Zdanky Cottle	Lilly	HT19
Fanbärare 2	Bäcklund	Gustaf	VT20
Helgfikavärd	Kelbel	Max	HT19
Helgfikavärd	VAKANT		HT19
Helgfikavärd	VAKANT		HT19
Helgfikavärd	Birck	Johanna	VT20
Helgfikavärd	Brandt	Hannah	VT20
Helgfikavärd	Carbell	Ylva	VT20
Hovmästare	Wikström	Tove	HT19
Hovmästare	Rosqvist	Jenni	VT20
IF Trikadien-ansvarig	Olsson	Emanuella	
Internationell sekr.	Jacobson	Johanna	
Internationell sekr.	Bergström	Martin	HT19
Internationell sekr.	Holmen	Georg	HT19
Internationell sekr.	Border	Peter	VT20
Internationell sekr.	Åkerberg	Astrid	VT20
IT-ansvarig	Forsell	Melker	
IT-ansvarig	Olofsson	Andreas	
Klubbmästare	Björk	Albin	HT19
Klubbmästare	Heed	Ingrid	HT19
Klubbmästare	Lidström	Beate	VT20
Klubbmästare	Söderström	Gustaf	VT20
Köksmästare	Stenlund	Jonas	HT19
Köksmästare	Bergström	Martin	VT20
Kördirektör	Cedermark	Hanna	
Krönikör	Engstedt	Julius	HT19
Krönikör	Nörby	Klara	VT20
Landskapets ordförande	Andersson Engblom	Jolinn	
Ljud- och ljusansvarig	Jonsson Wold	Grim	HT19
Ljud- och ljusansvarig	VAKANT		VT20

Lördagsvärd	Petri Schwartz	Matilda	HT19
Lördagsvärd	Stiernborg	Leonora	HT19
Lördagsvärd	Reje Franzén	Moa	VT20
Lördagsvärd	Wikström	Johanna	VT20
Marknadsföringsansvarig	Mancuso	Emilia	
Marknadsföringsansvarig	Boström	Isabella	HT19
Marknadsföringsassistent	Kristoffersson	Malin	HT19
Marknadsföringsassistent	Furusten	Gustaf	HT19
Marknadsföringsassistent	Swärd Brattström	Olle	HT19
Marknadsföringsassistent	Grannars	Hanna	VT20
Marknadsföringsassistent	Hansson	Erik	VT20
Marknadsföringsassistent	Kjellberg	Alexa	VT20
Marknadsföringsassistent	Kristoffersson	Malin	VT20
Marskalk	Dahl	Veronika	
Marskalk	Forsell	August	
Musikanförare	Karlsson	Amanda	
Nationsfotograf	Hammerschmidt	Billy	HT19
Nationsfotograf	Lind	Sara	VT20
Programsekreterare	Kinnunen	Wilma	HT19
Programsekreterare	Wickström	Sara	VT20
Programvärd	Lidström	Beate	HT19
Programvärd	Sjöholm	Markus	HT19
Programvärd	Engstedt	Julius	VT20
Programvärd	Wikström	Tove	VT20
Recentiorsvärd	Hasselqvist	Jakob	
Recentiorsvärd	Haglund		
Recentiorsvärd	Petersson	Linda	HT19
Recentiorsvärd	Skymne	Linnea	HT19
Recentiorsvärd	Runold	Jacob	VT20
Recentiorsvärd	Schwartz	Matilda	VT20
Redaktör	Lind	Hjalmar	
Redaktör	Wahlund	Martin	HT19

Redaktör	Falk	Julia	VT20
Sånganförare	Söderström	Gustaf	HT19
Sånganförare	Ödmann	Erik	VT20
Spexdirektör	Furusten	Ernst	
Spexdirektör	Stark	Gustav	
Stipendiesekreterare	Gådin	Valter	HT19
Stipendiesekreterare	Olofsson	Andreas	VT20
T-träffsvärd	Lundberg	Sebastian	HT19
T-träffsvärd	Wulff	Hanna	HT19
T-träffsvärd	Lodin	Sophie	VT20
T-träffsvärd	Skymne	Linnea	VT20
Teaterdirektör	Andersson	Alexis	
Torsdagsvärd	Kjellberg	Alexa	HT19
Torsdagsvärd	Malinowski	Aleksander	HT19
Torsdagsvärd	Hovstadius	David	VT20
Torsdagsvärd	Wikström	Nils	VT20
Webbredaktör	Border	Peter	HT19
Webbredaktör	Kelbel	Max	VT20

Nämnder och utskott läsåret 2019-2020

Besvärsutskottet

Inspektor (ordförande)	Åqvist	Johan	HT19
Inspektor (ordförande)	Ström	Per	VT20
Ledamot	Lind	Gustaf	
Ledamot	Tiberg	Jesper	

Biblioteksnämnden

Bibliotekarie (ordf.)	Olofsson	Hannah	
Antikvarie	Stark	Gustav	
Arkivarie	Pettersson	Karl Fredrik	

Andre kurator	Julin	Anton	HT19
Andre kurator	Gådin	Erik	VT20
Ledamot	Andersson	Emma	
Ledamot	Jonsson Wold	Grim	
Ledamot	Peterson	Sophie	
Ledamot	Sjöholm	Markus	
Ledamot	Swärd Brattström	Olle	
Ledamot	Wahlund	Martin	
Ledamot	Gådin	Erik	HT19
Ledamot	Holmén	Georg	HT19
Ledamot	Bemark	Felix	VT20
Ledamot	Nörby	Klara	VT20

Förvaltningsdirektionen & Stiftelsens styrelse

Skattmästare	Danielsson	Magnus	
Förste kurator	Renman	Anton	
Andre kurator	Julin	Anton	HT19
Andre kurator	Gådin	Erik	VT20
Tredje kurator	Hessel	Emma	
Ledamot (ordförande)	Jansson	Ingemar	
Ledamot	Jansson	Stefan	
Ledamot	Johnson	Peder	
Ledamot	Scheele	Edvard	
Ledamot	Syrén Julin	Emma	
Ledamot	Andersson Engblom	Jolinn	VT20
Intendent	Forsgren	Peter	

Stadgeutskottet

Ledamot	Söderström	Gustaf	
Ledamot	Engstedt	Julius	
Ledamot	Ödman	Erik	HT19

Ledamot	Swärd Brattström	Olle	VT20
Nationsnämnden			
Förste kurator (ordf.)	Renman	Anton	
Andre kurator	Julin	Anton	HT19
Andre kurator	Gådin	Erik	VT20
Tredje kurator	Hessel	Emma	
NN-ledamot 1	Gådin	Erik	HT19
NN-ledamot 1	Engstedt	Julius	VT20
NN-ledamot 2	Hedström	Louis	
NN-ledamot 3	Byttner	Cajsa	
NN-ledamot 4	Björk	Albin	HT19
NN-ledamot 4	Heed	Ingrid	VT20
NN-ledamot 5	Ödmann	Erik	
NN-ledamot 6	Gådin	Valter	
NN-ledamot 7	Kettler	Morten	
NN-ledamot 8	Söderström	Gustaf	HT19
NN-ledamot 8	Dungner	Karin	VT20
NN-suppleant 1	Danielsson	Elin	HT19
NN-suppleant 1	Petersson	Sophie	VT20
NN-suppleant 2	Asklöf	Anna	
Nämndsekreterare	Dungner	Karin	HT19
Nämndsekreterare	Stark	Gustav	VT20
Stipendienämnden			
Förste kurator (ordf.)	Renman	Anton	
Ledamot	Jonsson Wold	Grim	
Ledamot	Stark	Gustav	
Ledamot	Olofsson	Hannah	
Ledamot	Alriksson	Karin	
Ledamot	Pettersson	Karl Fredrik	
Ledamot	Gådin	Erik	HT19

Ledamot	Holmén	Georg	HT19
Ledamot	Olofsson	Andreas	HT19
Ledamot	Altunkaynak	Jakob	VT20
Ledamot	Gådin	Valter	VT20
Ledamot	Phylactou	Sophia	VT20
Stipendiesekreterare	Gådin	Valter	HT19
Stipendiesekreterare	Olofsson	Andreas	VT20

Valutskottet

Förste kurator (ordf.)	Renman	Anton	
Ledamot	Border	Peter	
Ledamot	Fernberg	Eddie	
Ledamot	Hanning	Samuel	
Ledamot	Hedström	Louis	
Ledamot	Kettler	Morten	
Ledamot	Olofsson	Hannah	
Ledamot	Pettersson	Karl Fredrik	
Ledamot	Skymne	Linnea	
Ledamot	Zdansky Cottle	Lilly	
Ledamot	Holmén	Georg	HT19
Ledamot	Kinnunen	Wilma	HT19
Ledamot	Wahlhütter	Miriam	HT19
Ledamot	Bäcklund	Gustaf	VT20
Ledamot	Kjellberg	Alexa	VT20
Ledamot	Wickström	Sara	VT20

Recentiorsutskottet

Recentiorsutskott	Andersson	Emma	HT19
Recentiorsutskott	Petri Schwartz	Matilda	HT19
Recentiorsutskott	Sterner Sjödin	Anna	HT19
Recentiorsutskott	Walhütter	Miriam	HT19
Recentiorsutskott	Wickstöm	Sara	HT19

Recentiorsutskott	Brandt	Hannah	VT20
Recentiorsutskott	Green	Oscar	VT20
Recentiorsutskott	Hafiez	Rose	VT20
Recentiorsutskott	Manning	Lachlan	VT20
Recentiorsutskott	Nordenhem	Anton	VT20

Revisorer

Nationsrevisor	Malm	Morgan
Nationsrevisor	Siwe	Frida
Bitr. revisor 1Q, stip.n.	Didner	Michael
Bitr. revisor 2Q	Åqvist-Nordlund	Charlotta
Bitr. revisor 3Q	Karlson Bobits	Jonas
Revisor Skattm., FD	Fors	Josefin
Revisor Stiftelsen	Fors	Josefin

Övriga nationsföreningar

Hornboskapens vänner

Ordförande	Carenbäck	Göran
Sekreterare	Landmark	Monica

Snerikekörens vänner

Ordförande	Dahlbäck	Lisa
------------	----------	------

Kamraterna från Örebro

Kontaktperson	Fernberg	Eddie
---------------	----------	-------

Demiratus

Ordförande	Ridderstolpe	Ludwig
------------	--------------	--------

Tälge tokar

Kontaktperson	Olofsson	Hanna
---------------	----------	-------

Ludus

Ordförande	Altunkaynak	Jakob
------------	-------------	-------

Wennerna från Nyköping

Kontaktperson	Furusten	Ernst
---------------	----------	-------

Vännerna från v. Södermanland

Kontaktperson	Wahlund	Martin
---------------	---------	--------

Jämlikhetsgruppen

Arbetsledare	Altunkaynak	Jakob
--------------	-------------	-------